Dosarul nr.2-21690/2025
2-25148737-12-2-22102025-1

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

31.03.2026 mun.Chişinău

Judecătoria Chişinău, sediul Centru,
Instanța de judecată în componența:
Preşedintele şedinţei, judecător Liudmila Holevițcaia,
Grefier Ana Maria Onica,

examinând în ședința de judecată publică cauza civilă intentată la acțiunea reclamantei Diana Lungu împotriva pârâților Direcția de Poliție a mun.Chișinău, Inspectoratul General al Poliției privind repararea prejudiciului cauzat prin tragerea ilegală la răspundere contravențională,

a c o n s t a t a t:

Argumentele participanților la proces:

Reclamantă - Diana Lungu, prin avocatul Savva Alexandru, la data de 21.10.2025 s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva împotriva Direcției de Poliție a mun.Chișinău, Inspectoratului General al Poliției privind repararea prejudiciului cauzat prin tragerea ilegală la răspundere contravențională, formulând următoarele cerințe:

- a se ține cont la soluționarea cauzei că, simpla constatare a faptului încălcării dreptului de a nu fi tras la răspundere contravențională ilegală și a prezumției nevinovăției (în cadrul procedurii contravenționale, soldate cu întocmirea procesului-verbal nr.MAI *****din 30.04.2021, soldat cu hotărîrea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr.***** din 18.04.2022, nu este suficient pentru Diana Lungu în vederea reparării prejudiciului moral, și a redresării situației;
- încasarea în mod solidar din contul Direcției de Polițe Chișinău a IGP și a Inspectoratului General al Poliției în beneficiul cet.Diana Lungu a prejudiciului moral în mărime de 20000(douăzeci mii) lei, ca rezultat a tragerii ilegale la răspundere contravențională în temeiul procesului-verbal nr.MAI *****din 30.04.2021, soldat cu hotărîrea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr.***** din 18.04.2022;
- încasarea în mod solidar din contul Direcției de Polițe Chișinău a IGP și a Inspectoratului General al Poliției în beneficiul cet.Diana Lungu a sumei de 20 lei ce constituie cheltuieli legate de obținerea copiilor hotărîrilor cusute, sigilate, cu mențiunea faptului că sînt irevocabile emise în cadul cauzei contravenționale;
- încasarea tuturor cheltuielilor de judecată din contul pîrîților în beneficiul reclamantului, corespunzător;

În argumentarea acțiunii depuse, partea reclamantă a indicat că, la 30.04.2021 de IP

Rîșcani a fost întocmit procesul-verbal nr.MAI *****de constatare a pretinsei fapte pe semnele contravenției prevăzute de art.*****Cod contravențional, emisă în acest sens o decizie de sancționare a cet.Diana Lungu. Nefiind de acord cu decizia de sancționare și procesul-verbal nr.MAI *****din 30.04.2021, emise de agentul constatator IP Rîșcani, Diana Lungu, a depus o contestație.

Prin hotărîrea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr.***** din 18.04.2022 a fost dispusă anularea procesului-verbal cu privire la contravenție nr.MAI *****din 30.04.2021, cu încetarea procesul contravențional în privința cet.Diana Lungu, din lipsa faptului contravenției.

Prin Decizia Curții de Apel Chișinău nr.***** din 20.10.2022 a fost menținută Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr.***** din 18.04.2022.

Remarcă jurisprudența CtEDO și, anume, cauza Ziliberberg vs Moldova (hotărârea din 01 februarie 2005), unde Curtea a reiterat că, în principiu, caracterul general al Codului contravențional și scopul pedepselor, care este atât de a pedepsi, cât și de a preveni, sunt suficiente pentru a arăta că, în sensul articolului 6 al Convenției, reclamantul a fost acuzat de o abatere penală (a se vedea Lauko versus Slovakia, hotărârea din 02 septembrie 1998, Reports 1998-VI, §58). Așadar, distinct de aceste constatări, contravenția este definită prin natura sa ca una penală, or, ca și infracțiunea, constituie fapta săvârșită cu vinovăție, însă cu un pericol social mai redus, care, la fel, este prevăzută și sancționată prin lege.

Odată ce s-a constatat caracterul ilicit al acțiunilor organului împuternicit cu examinarea cazurilor cu privire la contravenție, această circumstanță de fapt, se încadrează în condițiile art.3 alin.(1) lit.a) al Legii nr.1545 din 25.02.1998 privind repararea prejudiciului.

Fapta de care a fost acuzată Diana Lungu a constituit „acuzație în materie penala”, în sensul art.6 din CEDO. Diana Lungu pretinde că a fost trasă ilegal la răspundere contravențională/penală. În așa mod, reclamantului i-au fost lezate grav drepturile fundamentale prevăzute și garantate de art.5, 6 ale CEDO, art.20-21 a Constituției, art.1 (23), 8, 10, 11 ale Codului de procedură penală. Pentru o perioadă îndelungată i-au fost încălcate grav și limitate mai multe drepturi fundamentale (prezumția nevinovăției, inviolabilitatea, dreptul la liberate și siguranța individuală).

Conform prevederilor art.5 alin.(1) Cod contravențional, nimeni nu poate fi declarat vinovat de săvîrșirea unei contravenții, nici supus sancțiunii contravenționale decît în conformitate cu legea contravențională.

Conform prevederilor art.441 alin.(1) lit.a) Cod contravențional, procesul contravențional nu poate fi pornit, iar dacă a fost pornit, nu poate fi efectuat și va fi încetat în cazurile în care: a) nu există faptul contravenției.

Conform prevederilor art.441 alin.(2) Cod contravențional, încetarea procesului contravențional determină repunerea în drepturi a persoanei în a cărei privință a fost pornit.

O condiție necesară pentru angajarea răspunderii statului pentru prejudiciul cauzat prin erori judiciare este actul de reabilitare, care și atestă admiterea erorii a agentului statului și prejudicierea neîntemeiată a persoanei.

Repunerea în drepturi prin prisma Codului contravențional nu este altceva decât reabilitarea persoanei, în situația în care reabilitarea ca noțiune presupune reintegrarea în drepturile pierdute. Or, această circumstanță reprezintă o încălcare a drepturilor și libertăților constituționale ale reclamantului, în condițiile când și art.21 din Constituția RM garantează persoanelor prezumția nevinovăției.

De altfel, prezumția nevinovăției este garantată atât de art.6§2 CEDO, conform căruia orice persoană acuzată de o infracțiune este prezumată nevinovată până ce vinovăția sa va fi legal

stabilită, cât și de art.21 al Constituției RM care statuează că orice persoană acuzată de un delict este prezumată nevinovată până când vinovăția sa va fi dovedită în mod legal, în cursul unui proces judiciar public, în cadrul căruia i s-au asigurat toate garanțiile necesare apărării sale.

Adițional, art.3 al Protocolului nr.7 la CEDO statuează că atunci când o condamnare penală definitivă este ulterior anulată sau când este acordată grațierea, pentru că un fapt nou sau recent descoperit dovedește că s-a produs o eroare judiciară, persoana care a suferit o pedeapsă din cauza acestei condamnări este despăgubită conform legii ori practicii în vigoare în Statul respectiv, cu excepția cazului în care se dovedește că nedescoperirea în timp util a faptului necunoscut îi este imputabilă în tot sau în parte.

Conform art.4 al Constituției RM, dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile omului se interpretează și se aplică în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care Republica Moldova este parte. Dacă există neconcordanțe între pactele și tratatele privitoare la drepturile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte și legile ei interne, prioritate au reglementările internaționale.

Pornind de la postulatele naționale și internaționale la acest capitol, reclamantul invocă că caracterul contravențional al răspunderii angajate, nu poate servi ca temei de respingere a pretențiilor cu privire la repararea prejudiciului moral cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de stat.

Conform prevederilor art.5 alin.(1) a CEDO, Orice persoana are dreptul la libertate și la siguranță.

Conform prevederilor art.6 alin.(2) a CEDO, Orice persoană acuzată de o infracțiune este prezumată nevinovată pînă ce vinovăția sa va fi legal stabilită.

Conform prevederilor art.6 alin.(2) a Declarației Universale a drepturilor omului din 10.12.1948, Orice ființă umană are dreptul la viață, la libertate și la securitatea sa.

Conform prevederilor art.20 a Constituției RM, (1) Orice persoană are dreptul la satisfacție efectivă din partea instanțelor judecătorești competente împotriva actelor care violează drepturile, libertățile și interesele sale legitime. (2) Nici o lege nu poate îngrădi accesul la justiție.

Conform prevederilor art.21 a Constituției RM, Orice persoana acuzată de un delict este prezumată nevinovata pînă cînd vinovăția sa va fi dovedită în mod legal, în cursul unui proces judiciar public, în cadrul căruia i s-au asigurat toate garanțiile necesare apărării sale.

Conform prevederilor art.53 alin.(2) a Constituției RM, Statul răspunde patrimonial, potrivit legii, pentru prejudiciile cauzate prin erorile săvîrșite în procesele penale de către organele de anchetă și instanțele judecătorești.

Conform art.1 al Legii nr.1545 din 25.02.1998, prezenta lege constituie actul legislativ de bază care reglementează cazurile, modul și condițiile de răspundere patrimonială a statului pentru prejudiciul cauzat prin acțiunile ilicite comise în procesele penale și contravenționale de organele de urmărire penală, de procuratură și de instanțele judecătorești.

Conform prevederilor art.2 alin.(1) a Legii privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești nr.1545-XIII din 25.02.1998: acțiuni ilicite - acțiuni sau inacțiuni ale organului împuternicit să examineze cazurile cu privire la contravenții, ale organului de urmărire penală sau ale instanței de judecată, care exclud vinovăția acestora, al căror caracter ilegal se manifestă prin încălcarea principiului general, potrivit căruia nici o persoană nevinovată nu poate fi trasă la răspundere si nu poate fi judecată, (erori) ori fapte ale persoanelor cu funcție de răspundere din organul de urmărire penală sau din instanța de judecată, manifestate prin încălcarea intenționată a normelor procedurale și materiale în timpul procedurii penale sau contravenționale (infracțiuni).

Conform prevederilor art.3 alin.(1) lit.a) și d), alin.(2) a Legii privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești nr.1545-XIII din 25.02.1998, în conformitate cu prevederile prezentei legi, este reparabil prejudiciul material și moral cauzat persoanei fizice sau juridice în urma: a) reținerii ilegale, aplicării ilegale a măsurilor preventive sub formă de arest, de declarație de a nu părăsi localitatea sau țara, tragerii ilegale la răspundere penală; md) supunerii ilegale la arest contravențional, reținerii contravenționale ilegale sau aplicării ilegale a amenzii contravenționale de către instanța de judecată. (2) Prejudiciul cauzat se repară integral, indiferent de culpa persoanelor cu funcție de răspundere din organele de urmărire penală, din procuratură și din instanțele judecătorești.

Conform prevederilor art.6 lit.a) a Legii privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești nr.1545-XIII din 25.02.1998, Dreptul la repararea prejudiciului, în mărimea și modul stabilite de prezenta lege, apare în cazul: a) devenirii definitive și irevocabile a sentinței de achitare. Legislația în vigoare acordă dreptul persoanei sancționate contravențional contrar prevederilor legale de a pretinde repararea prejudiciului cauzat prin condamnare ilegală.

Conform prevederilor art.10 a Legii privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești nr. 1545-XIII din 25.02.1998, Dreptul persoanei fizice la repararea prejudiciului moral în mărimea și în modul stabilite de prezenta lege apare în cazurile specificate la art.6.

Conform prevederilor art.9 alin.(1) Codului civil, Drepturile și obligațiile civile apar în temeiul legii, precum și în baza actelor persoanelor fizice și juridice care, deși nu sînt prevăzute de lege, dau naștere ia drepturi și obligații civile, pornind de la principiile legislației civile.

Conform prevederilor art.9 alin.(2) lit.f) Codului civil, Drepturile și obligațiile civile apar: f) în urma cauzării de prejudicii unei alte persoane.

Conform prevederilor art.16 alin.(1), g) Codului civil, Apărarea dreptului civil se face. în condițiile legii, prin: g) repararea prejudiciului patrimonial și, în cazurile prevăzute de lege, a celui nepatrimonial.

Conform prevederilor art.19 alin.(1) a Codului civil: în condițiile legii, persoana lezată într-un drept al ei sau într-un interes recunoscut de lege poate cere repararea integrală a prejudiciului patrimonial și nepatrimonial cauzat astfel.

Conform prevederilor art.21 a Codului civil, Drepturile personale nepatrimoniale și alte valori nemateriale sînt apărate în cazurile și în modul prevăzut de prezentul cod și de alte legi, în limita în care folosirea modalităților de apărare a drepturilor civile reiese din esența dreptului încălcat și din caracterul consecințelor acestei încălcări.

Conform prevederilor art.1998 alin.(1) a Codului civil, Cel care acționează față de altul în mod ilicit, cu vinovăție este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, și prejudiciul moral cauzat prin acțiune sau omisiune.

Conform prevederilor art.2007 alin.(1) lit.a) a Codului civil, Prejudiciul cauzat persoanei prin acțiunile organelor de urmărire penală, ale procuraturii sau ale instanțelor de judecată se repară de către stat integral, indiferent de vinovăția persoanei responsabile, în următoarele cazuri: a) condamnare ilegală, tragere ilegală la răspundere penală, aplicare ilegală a măsurii preventive sub forma arestului preventiv sau sub fonna declarației scrise de a nu părăsi localitatea.

Conform prevederilor art.2036 alin.(1) și (2) a Codului civil, în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum și în alte cazuri prevăzute de lege, instanța de judecată are dreptul să oblige persoana

responsabilă la reparația prejudiciului prin plata de despăgubiri. Prejudiciul moral se repară indiferent de existenta și întinderea prejudiciului patrimonial.

Menționează reclamanta că, în rezultatul acțiunilor organelor de drept, a avut de suferit mult din punct de vedere psihologic. Printre blocajele emoționale care au influențat sănătatea psihologică și care își produc în continuare efectul sunt stresul, nervozitatea, bulversarea interioară și neliniștea, anxietate cauzată de incertitudinea creată de organele de drept, suferințe psihice, nervi, griji, afectare sufletească și spirituală, oboseală, dificultăți, demoralizare, descurajare, limitarea de a se bucura de plăcerea vieții, de satisfacții spirituale și materiale, disconfort psihologic, dificultatea în depășirea obstacolelor impuse din cauza ignorării intenționate de reprezentanții organelor de drept a legislației în vigoare.

Ca și oricărei alte persoane, calitatea deținută de contravenient (în cadrul procedurilor contravenționale), l-a pus pe reclamant într-o stare de neliniște și nesiguranță cu privire la parcursul procesului contravențional, inclusiv prin prisma măsurilor de constrîngere în procesul contravențional, precum și a eventualului rezultat. Or, nu există persoane, mai ales cetățeni a RM care să nu își facă griji în momentul în care le sunt atribuite calități procesuale de bănuit/contravenient.

Mai mult, însăși faptul că organele statului te învinuiesc de acțiuni ilegale pe care nu le-ai comis, nimeni nu dorește să te creadă, iar fiind luate în considerare multitudinea de hotărâri a CtEDO în care Statul RM a fost recunoscut vinovat de încălcarea drepturilor omului la faza de urmărire penală/contravențională, reclamantul a avut toate motivele să aibă frică de siguranța, reputația și libertatea sa. În circumstanțele speței, este indubitabil că i-au fost cauzate suferințele psihice, prin faptul că a fost învinuit pe nedrept pentru săvârșirea unei contravenții/infracțiuni, de altfel, suferințele psihice suportate de reclamant se manifestă și prin faptul că acesta a fost învinuit pentru acțiuni care s-au dovedit că nu au avut loc.

Pretinde reclamanta că, este îndreptățită la repararea și prejudiciului moral cauzat prin tragerea ilegală la răspundere contravențională/penală.

Avînd în vedere principiile compensării echitabile și rezonabile a prejudiciului moral, suferințele morale cauzate, starea de stres și frustrare cauzate reclamantului, acesta pretinde compensarea prejudiciului moral suferit în mărimea lui de 20000 lei, mărimea cărui este în măsură de a atenua suferințele psihice cauzate, care, în lumina circumstanțelor descrise, o consideră ca fiind una echitabilă și suficientă pentru prejudiciul moral suferit.

O eventuală despăgubire mai mică decît cea stabilită de instanța de fond, ar contraveni legislației naționale și Convenției Europene-a Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale precum și jurisprudenței CEDO, și anume de a asigura o satisfacție morală pe baza unor aprecieri în echitate.

Invocă că compensația bănească pentru prejudiciul nepatrimonial cauzat pretinsă în echivalent bănesc, cărui i-a fost cauzat un anumit stres și stare de frustrare, nu poate fi compensată doar numai prin simpla constatare a încălcării drepturilor acesteia.

În cauzele Danev c. Bulgariei și lovtchev c. Bulgariei, CtEDO a reținut în esență încălcarea Convenției, după ce a considerat că abordarea formalistă a instanțelor naționale, care atribuiseră reclamantului obligația de a dovedi existenta unui prejudiciu moral cauzat de fapta ilegală, prin dovezi susceptibile să confirme manifestări externe ale suferințelor lui fizice sau psihologice, avuseseră ca rezultat privarea reclamantului de despăgubirea pe care ar fi trebuit să o obțină.

Pretinde că mărimea prejudiciului moral, urmează să fie proporțională, implicit în lumina sumelor dispuse spre încasare de CEDO, atât și de practica națională de aplicare a dreptului în acest sens.

La stabilirea mărimii prejudiciului moral care urmează să fie dispus spre încasare, reclamantul solicită să se ia în considerație principiul general al echității și suma nu trebuie să fie vădit disproporționat de mică în raport cu sumele acordate de CEDO în spețele similare. Or, stabilirea unui compensații a prejudiciului sub limita stabilită, poate, prin sine constituie o încălcare a dreptului la un proces echitabil, poate genera o nouă plângere, implicit la CEDO.

În ședința de judecată, reprezentantul reclamantei, avocatul Savva Alexandru a susținut acțiunea depusă în sensul formulat și a solicitat admiterea acesteia, reiterându-și argumentele expuse în scris.

Pârâții – Direcția de Poliție a mun.Chișinău, Inspectoratul General al Poliției, prin referința prezentată instanței(f.d.45-55) nu a recunoscut acțiunea reclamantei Diana Lungu și a solicitat respingerea acesteia ca fiind neîntemeiată.

În argumentarea poziției sale procesuale, pârâtul a invocat următoarele contraargumente: Direcția de poliție a mun. Chișinău, examinând cuprinsul cererii de chemare în judecată și a actelor anexate pe care se bazează reclamantul evidențiază faptul că, în conformitate cu articolul 5 al Legii 1545 din 25.02.1998, (1) Cauzele cu privire la repararea prejudiciului material și moral se examinează în conformitate cu normele de procedură civilă în vigoare. Organul care reprezintă statul în instanța de judecată pe această categorie de cauze este Ministerul Justiției. Alineatul (2) Cererea de chemare în judecată privind repararea prejudiciului se depune în termen de 3 ani de la data apariției dreptului la repararea prejudiciului.

Articolul 2036 al Codului civil al Republicii Moldova prevede: Reparația prejudiciului moral: (1) în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum și în alte cazuri prevăzute de lege, instanța de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparația prejudiciului prin plata de despăgubiri. (2) Prejudiciul moral se repară indiferent de existența și întinderea prejudiciului patrimonial. (3) Reparația prejudiciului moral se face și în lipsa vinovăției autorului, faptei ilicite în cazul în care prejudiciul este cauzat prin condamnare ilegală, atragere ilegală la răspundere penală, aplicare ilegală a arestului preventiv sau a declarației scrise de a nu părăsi localitatea, aplicarea ilegală în calitate de sancțiune administrativă a arestului, muncii neremunerate în folosul comunității și în alte cazuri prevăzute de lege. (4) Dacă legea nu prevede altfel, simpla constatare a încălcării unui drept sau interes recunoscut de lege fără plata de despăgubiri oferă satisfacție echitabilă persoanei vătămate doar cînd aceasta corespunde cu natura dreptului sau interesului recunoscut de lege încălcat și persoana vătămată astfel va putea obține o valoare nepatrimonială superioară prejudiciului moral suferit. (5) Dreptul la despăgubire pentru atingerile aduse drepturilor personale nepatrimoniale poate fi cesionat numai în cazul în care a fost stabilit printr-o tranzacție sau printr- o hotărîre judecătorească definitivă.

Respectiv, la data de 30 aprilie 2021 de către Inspectoratul de poliție Rîșcani al Direcției de poliție a mun. Chișinău, a fost întocmit proces-verbal contravențional seria/nr. *****. Reclamanta, nefiind de-acord cu decizia de sancționare și procesul-verbal nominalizat a depus contestație, iar prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) dosar nr. ***** din 18.04.2022, a fost dispusă anularea procesului-verbal cu privire la contravenție nominalizat, cu încetarea procesului contravențional. Ulterior, prin Decizia Curții ce Apel Centru, dosar nr. ***** din 20 octombrie 2022 a fost menținută hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 18 aprilie 2022.

Precizează că, procesul contravențional se desfășoară pe principii generale de drept contravențional, în temeiul Constituției, al Codului contravențional, al Codului de procedură

penală în cazurile expres prevăzute de Codul contravențional, precum și al normelor dreptului internațional și ale tratatelor internaționale cu privire la drepturile și libertățile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte.

Direcția de poliție a mun. Chișinău, atrage atenția că, potrivit art. 30 alin. (11) lit. c) Cod Contravențional, se consideră că nu a fost supus răspunderii contravenționale contravenientul: a) a cărui răspundere contravențională a fost înlăturată; b) care a executat integral sancțiunea; c) în a cărui privință procesul contravențional a încetat.

Astfel, consideră că reclamantul în mod eronat a apreciat că a fost tras la răspundere contravențională, în contextul în care procesul contravențional pornit în privința acestuia a fost încetat de către instanța de judecată.

Totodată, în această ordine de idei în cazul în care persoana se consideră lezată în drepturile sale, atunci: Persoana în a cărei privință a fost pornit proces contravențional are dreptul....: "să ceară și să primească despăgubiri pentru prejudicial cauzat prin acțiunile sau inacțiunile ilicite ale autorității competente să constate contravenția sau să soluționeze cauza contravențională" (art. 384 alin. (2) lit. u) Cod contravențional).

Dreptul prevăzut la alin. (2) lit. u) se oferă doar în cazul în care prin hotărâre judecătorească definitivă s-a constatat caracterul ilicit al acțiunilor sau al inacțiunilor autorității competente să constate contravenția sau să soluționeze cauza contravențională (art. 384 Cod contravențional).

În speța dată, nu există, nu se deține o decizie definitivă irevocabilă în privința agenților constatatori, care au întocmit procesele-verbale cu privire la contravenție, prin care s-ar fi constatat caracterul ilicit, la întocmirea proceselor verbale cu privire la contravenție, în privința reclamantei Lungu Diana, motiv din care și solicitarea dată este neîntemeiată.

Menționează că, întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție constituie o modalitate legală de desfășurare a procesului contravențional, iar însăși pornirea procesului contravențional, întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție, recunoașterea persoanei în calitate de contravenient, reprezintă niște măsuri procesuale ce țin de procesul contravențional care nu încalcă în esență drepturile persoanei și nu cauzează prejudicii dacă nu sunt definitive și dacă nu dăunează iremediabil drepturile persoanei în privința căreia se întocmește procesul-verbal cu privire la contravenție.

Cu referire la circumstanțele cauzei concretizăm că, la momentul depistării comiterii unei fapte care poate fi calificată drept contravenție, agentul constatator este obligat nemijlocit de a întreprinde toate măsurile prevăzute de Codul contravențional, din acest motiv, acestea nu pot fi calificate drept acțiuni ilicite, deoarece îndeplinirea cu exactitate a atribuțiilor de serviciu este o îndatorire directă și iminentă, motiv din care nu pot fi reținute argumentele reclamantului precum că acțiunile agentului constatator ar fi cauzat un presupus prejudiciu.

Potrivit art. 1 din Legea 1545 din 25 februarie 1998, prezenta lege constituie actul legislativ de bază care reglementează cazurile, modul și condițiile de răspundere patrimonială a statului pentru prejudiciul cauzat prin acțiunile ilicite comise în procesele penale și contravenționale de organele de urmărire penală, procuratură și de instanțele judecătorești. Articolul 3 alin. (1) stabilește obiectul reglementat, și anume, în conformitate cu prevederile prezentei legi, este reparabil prejudiciul material și moral cauzat persoanei fizice sau juridice în urma: -reținerii ilegale, aplicării ilegale a măsurilor preventive sub formă de arest, de declarație de a nu părăsi localitatea sau țara, tragerii ilegale la răspundere penală; -condamnării ilegale, confiscării ilegale a averii, supunerii ilegale la muncă neremunerată în folosul comunității; -efectuării ilegale, în cazul urmăririi penale ori judecării cauzei penale, a percheziției, ridicării,

punerii ilegale sub sechestru a averii, eliberării sau suspendării ilegale din lucru (funcție), precum și în urma altor acțiuni de procedură care limitează drepturile persoanelor fizice sau juridice; - supunerii ilegale la arest contravențional, reținerii contravenționale ilegale sau aplicării ilegale a amenzii contravenționale de către instanța de judecată; -efectuării măsurilor speciale de investigații cu încălcarea prevederilor legislației; -ridicării ilegale a documentelor contabile, a altor documente, a banilor, a ștampilelor, precum și în urma blocării conturilor bancare.

Conform art. 6 din legea menționată supra dreptul la reparare a prejudiciului, în mărimea și modul stabilite de prezenta lege, apare în cazul: devenirii definitive și irevocabile a sentinței de achitare; scoaterii persoanei de sub urmărire penală sau încetării urmăririi penale pe temeiuri de reabilitare; adoptării de către instanța judecătorească a hotărârii cu privire la anularea arestului contravențional în legătură cu reabilitarea persoanei fizice; adoptării de către judecătorul de instrucție, în condițiile art. 313 alin. (5) din Codul de procedură penală, în privința persoanei achitate sau scoase de sub urmărire penală, a încheierii privind declararea nulității actelor sau acțiunilor organului de urmărire penală sau organului care exercită activitate specială de investigații.

Totodată, art. 13 alin. (1) prevede că, repararea prejudiciului se efectuează din contul bugetului de stat, iar în cazul cînd prejudiciul a fost cauzat de organul de urmărire penală întreținut din bugetul local - din contul acestui buget. Prejudiciul material și moral cauzat prin aplicarea ilicită a amenzilor contravenționale de către alte organe decît instanța de judecată se repară de către aceste organe.

Drept urmare, nici o condiție din cele enumerate mai sus nu se regăsește în justificarea pretențiilor în fiecare caz în care se pretinde încasarea despăgubirilor materiale și morale cauzate prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, urmează să existe și să fie întrunite cumulativ (minim o condiție) atât circumstanțele prevăzute de articolul 6 dreptul la repararea prejudiciului, cât și la art. 3 cazurile de reparare a prejudiciului material și moral.

În acord cu prevederile art. 2036 alin. (1) Cod civil, în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum și în alte cazuri prevăzute de lege, instanța de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparația prejudiciului prin plata de despăgubiri.

Art. 2037 alin. (1) Cod civil prevede că, mărimea despăgubirii pentru prejudiciu moral se determină de către instanța de judecată în funcție de caracterul și gravitatea prejudiciului moral cauzat persoanei vătămate, de gradul de vinovăție a autorului prejudiciului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii, și de măsura în care această despăgubire poate aduce satisfacție echitabilă persoanei vătămate.

Din analiza textului de lege, se reține că este susceptibil reparației prejudiciul moral cauzat prin atingerea adusă doar drepturilor personale nepatrimoniale, cât și în cazurile expres stabilite prin lege. Drepturile personale nepatrimoniale sunt drepturi subiective fără conținut economic, strâns legat de persoana omului. Cu alte cuvinte, drepturile personale nepatrimoniale sunt acele drepturi, care sunt lipsite de conținut economic, nefiind susceptibile de evaluare bănească.

Din categoria drepturilor personale nepatrimoniale fac parte drepturile legate de existența și de integritatea fizică și morală a persoanei (dreptul la viață, sănătate și integritate corporală, dreptul la libertate, dreptul la secretul vieții private, la onoare, la reputație etc.), drepturile referitoare la elementele de identitate ale persoanei (dreptul la nume, dreptul la domiciliu etc.), drepturile privind creația intelectuală ca formă de exprimare a personalității (dreptul de autor,

dreptul de inventator etc.).

Totodată, potrivit pct. 25 din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție al Republicii Moldova nr. 9 din 09.10.2006 „Cu privire la aplicarea de către instanțele de judecată a legislației ce reglementează repararea prejudiciului moral "instanțele de judecată care se pronunță asupra cuantumului compensației pentru prejudiciul moral, trebuie să reiasă nu doar din aprecierea subiectivă a părții vătămate, dar și din anumite date obiective, printre care și importanța vitală a drepturilor nepatrimoniale

Astfel, legislația nu oferă o enumerare exhaustivă a modalităților de stabilire a cuantumului despăgubirii pentru prejudiciul moral cauzat. Prin urmare, stabilirea condițiilor reparării prejudiciului moral și a cuantumului sumei compensatorii pentru fiecare caz concret revine instanței de judecată, pornind de la circumstanțele individuale ale cauzei.

În cauză, nu au fost prezentate probe pertinente și plauzibile, ce ar confirma cauzarea a unor suferințe psihice sau fizice. Argumentele invocate în susținerea acestei pretenții, fiind declarative. Or, prin aplicarea sancțiunii contravenționale sub formă de amendă, și care ulterior a fost anulată, reclamantului ia fost cauzat un prejudiciu patrimonial. Totodată, compensarea prejudiciului moral cauzat prin lezarea drepturilor patrimoniale se admite numai în cazurile expres prevăzute de lege.

Obligația de a dovedi faptul pricinuirii prejudiciului moral (suferințe psihice sau fizice suportate) o exercită partea vătămată, de aceea în cererea despre compensarea prejudiciului moral trebuie să indice cine, în ce circumstanțe și în baza căror acțiuni/inacțiuni i-au cauzat suferințe morale (psihice) sau fizice și prin ce se manifestă acestea.

Faptul cauzării prejudiciului moral nu este probat de către reclamantă, nefiind prezentat nici un înscris ce ar demonstra impactul negativ al întocmirii “presupus ilegale” a procesului verbal cu privire la contravenție de către agentul constatator.

Potrivit art. 2022 Codul civil, se consideră că persoana a cauzat prejudiciul dacă el constituie consecința faptei acelei persoane ori consecința izvorului de pericol pentru care acea persoană răspunde conform legii. Or, nu au fost prezentate careva înscrisuri medicale ce ar conține diagnosticul reclamantului ce poate fi considerat ca fiind o consecință a pretinselor acțiuni ilicite ale agentului constatator, admise la întocmirea procesului verbal cu privire la contravenție, care ulterior a fost anulat prin hotărârea instanței de judecată, în vederea identificării ulterioare a legăturii de cauzalitate dintre faptă și consecințe (stare de stres psihologic, suprasolicitare morală și tensiune emoționantă).

Reclamanta nu a prezentat instanței de judecată probe, prin care ar fi demonstrată comiterea de către pârât prin acțiune sau inacțiune a unei fapte prejudiciabile față de reclamant, precum și a vinovăției pârâtului în cauzarea prejudiciului reclamantului. În atare circumstanțe conchide că, acțiunea înaintată de către reclamantă este una neîntemeiată.

În ședința de judecată, reprezentantul pârâților, Cepoi Anastasia, împuternicită în baza procurii din 02.01.2026 anexată la materialele dosarului (f.d.81) nu au recunoscut acțiunea reclamantei Diana Lungu și a solicitat respingerea acesteia ca fiind neîntemeiată.

Aprecierea instanței de judecată:

Examinând acțiunea reclamantei Diana Lungu, studiind referințele pârâților, cercetând probele administrate în ansamblul şi interconexiunea lor în coraport cu normele legale aplicabile speței, instanța de judecată a ajuns la concluzia că acțiunea reclamantei Diana Lungu împotriva pârâților Direcția de Poliție a mun.Chișinău, Inspectoratul General al Poliției privind repararea

prejudiciului cauzat prin tragerea ilegală la răspundere contravențională, este neîntemeiată și pasibilă de respins din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art.118 alin.(1) și (3) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea justă a cauzei sînt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretenţiile şi obiecţiile părţilor şi ale altor participanţi la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi applicate.

Conform art.121 și art.122 alin (1) Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului. Circumstanţele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace de probaţiune nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace probante.

În conformitate cu art.130 alin. (1)-(4), art.240 alin.(1) și (3) Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Niciun fel de probe nu au pentru instanţa judecătorească o forţă probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanţă privitor la pertinenţa, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă şi suficienţa pentru soluționarea cauzei.

Cercetarea stării de fapt denotă următoarele:

Potrivit materialelor dosarului rezultă că, la 30 aprilie 2021, de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Rîșcani al Direcției de Poliție Chișinău, Andrei Roșca a fost încheiat procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr.*****, potrivit căruia Diana Lungu, a fost învinuită în comiterea contravenției prevăzute de art.*****din Codul contravențional.

Aici, instanța de judecată va sublinia că, potrivit legii agentului constatator i-a revenit doar competența de a constata fapta în comiterea căreia este învinuită Diana Lunga, iar competența de a judeca în fond cauza, potrivit art.395 alin.(1) pct.1) lit.b) Cod contravențional, îi revine instanței de judecată.

La 17.05.2021, Lungu Diana a depus contestația împotriva procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr.***** din 30 aprilie 2021, încheiat de agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Rîșcani al Direcției de Poliție mun.Chișinău.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani nr.***** din 18 aprilie 2022, s-a respins ca inadmisibilă, contestația Dianei Lungu împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr.***** din 30 aprilie 2021, încheiat de agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Riscant al Direcției de Poliție mun.Chișinău, Andrei Roșca. S-a încetat procesul contravențional pornit în privința Dianei Lungu, învinuită în săvârșirea contravenției prevăzute de art.*****din Codul contravențional, pe motiv că nu există faptul contravenției(f.d.9-11 verso).

Aici, instanța va sublinia că, potrivit art.448 Cod contravențional, contravenientul este în drept să conteste decizia agentului constatator, însă în speță, agentul constatator nu a emis nici o decizie, acestuia, potrivit legii, îi revenind doar competența de a constata fapta și a remite dosarul instanței de judecată pentru judecare în fond a acesteia, motiv pentru care instanța, care a examinat cauza contravențională, a respins ca inadmisibilă contestația depusă de Lungu Diana împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr.***** din 30 aprilie 2021. Și judecând în fond cauza contravențională, a dispus încetarea procesului contravențional, pe motiv

că nu există faptul contravenției, deoarece partea acuzării nu a putut demonstra fapta imputată, în cadrul unui proces de judecată conradictoriu, în privința acuzatului acționând principiul *in dubio pro reo*(f.d.35-39).

Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Centru nr.***** din 20 octombrie 2022, s-a respins ca nefondat recursul declarat de către avocatul Palamari Aliona în interesele lui *****(victima) și s-a menținut hotărîrea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 18 aprilie 2022, prin care a fost respinsă ca inadmisibilă, contestația cet.Lungu Diana împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr.***** din 30 aprilie 2021, încheiat de agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Rîșcani al Direcției de Poliție mun.Chișinău, Andrei Roșca. A fost încetat procesul contravențional pornit în privința cet.Lungu Diana, care se învinuiește în săvârșirea contravenției, prevăzute de art.*****din Codul contravențional, pe motiv că nu există faptul contravenției(f.d.12-14 verso).

Instanța ierarhic superioară a reținut că, prima instanță justificat și întemeiat a apreciat că la caz, agentul constatator nu a prezentat careva probe concludente și pertinente ce ar confirma faptul comiterii de către Lungu Diana a contravenției imputate, nu sunt probe ce confirmă vinovăția ultimei în comiterea contravenției care i se impută(f.43).

Prin prezenta acțiune, reclamanta Diana Lungu solicită constatarea faptului încălcării dreptului de a nu fi tras la răspundere contravențională ilegal, în cadrul procedurii contravenționale soldate cu întocmirea procesului-verbal nr.MAI *****din 30.04.2021, încasarea în mod solidar din contul Direcției de Polițe Chișinău a IGP și a Inspectoratului General al Poliției în beneficiul Dianei Lungu a prejudiciului moral în mărime de 20000 lei, ca rezultat a tragerii ilegale la răspundere contravențională în temeiul procesului-verbal nr.MAI *****din 30.04.2021, precum și compensarea cheltuielilor de judecată, suportate în legătură cu depunerea prezentei acțiuni.

Potrivit art.3 alin.(1) din Legea nr.1545-XIII din 25 februarie 1998 „privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești", În conformitate cu prevederile prezentei legi, este reparabil prejudiciul material şi moral cauzat persoanei fizice sau juridice în urma: a) reţinerii ilegale, aplicării ilegale a măsurilor preventive sub formă de arest, de declaraţie de a nu părăsi localitatea sau ţara, tragerii ilegale la răspundere penală; b) condamnării ilegale, confiscării ilegale a averii, supunerii ilegale la muncă neremunerată în folosul comunităţii; c) efectuării ilegale, în cazul urmăririi penale ori judecării cauzei penale, a percheziţiei, ridicării, punerii ilegale sub sechestru a averii, eliberării sau suspendării ilegale din lucru (funcţie), precum şi în urma altor acţiuni de procedură care limitează drepturile persoanelor fizice sau juridice; d) supunerii ilegale la arest contravenţional, reţinerii contravenţionale ilegale sau aplicării ilegale a amenzii contravenţionale de către instanţa de judecată; e) efectuării măsurilor speciale de investigaţii cu încălcarea prevederilor legislaţiei; f) ridicării ilegale a documentelor contabile, a altor documente, a banilor, a ştampilelor, precum şi în urma blocării conturilor bancare. (2) Prejudiciul cauzat se repară integral, indiferent de culpa persoanelor cu funcţie de răspundere din organele de urmărire penală, din procuratură şi din instanţele judecătoreşti.

Art.7 din Legea nr.1545-XIII din 25 februarie 1998 „privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești" prevede că în cazurile menţionate la art.3, persoanei fizice sau juridice i se compensează sau i se restituie: a) salariul şi alte venituri provenite din muncă, ce constituie sursa ei principală de existenţă, de care a fost privată în urma acţiunilor ilicite; b) pensia sau indemnizaţia a cărei plată a fost sistată ca urmare a arestului ilegal şi ţinerii sub arest; c) averea

(inclusiv depunerile băneşti şi dobînzile aferente, obligaţiile împrumuturilor de stat şi cîştigurile aferente) confiscată ori trecută în venitul statului de către instanţa judecătorească sau ridicată de organul de urmărire penală, precum şi averea sechestrată; d) amenzile percepute ca urmare a executării sentinţei judiciare şi cheltuielile de judecată suportate de persoana fizică în legătură cu acţiunile ilicite; e) sumele plătite de ea pentru asistenţa juridică; f) cheltuielile pentru tratamentul ei, tratament determinat de aplicarea faţă de aceasta a unor acţiuni ilicite (a maltratării); g) cheltuielile efectuate în legătură cu chemările în organul de urmărire penală, organul procuraturii sau în instanţa judecătorească.

Potrivit art.19 alin.(1) Cod civil, în condiţiile legii, persoana lezată într-un drept al ei sau într-un interes recunoscut de lege poate cere repararea integrală a prejudiciului patrimonial şi nepatrimonial cauzat astfel. Art.(2) prevede că se consideră prejudiciu patrimonial cheltuielile pe care persoana lezată le-a suportat sau urmează să le suporte la restabilirea dreptului sau interesului recunoscut de lege încălcat, distrugerea sau deteriorarea bunurilor sale (daună reală), precum şi profitul ratat ca urmare a încălcării dreptului sau interesului recunoscut de lege (profit ratat). (3) Se consideră prejudiciu nepatrimonial (prejudiciu moral) suferinţele fizice şi psihice, precum şi diminuarea calităţii vieţii. În cazul vătămării sănătăţii, prejudiciul nepatrimonial cuprinde, de asemenea, pierderea sau diminuarea unei capacităţi a corpului uman (prejudiciu biologic).

Conform art.384 alin (2) din Codul contravențional, persoana în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional are dreptul: lit. a) la apărare; lit.u) să ceară şi să primească despăgubiri pentru prejudiciul cauzat prin acţiunile sau inacţiunile ilicite ale autorităţii competente să constate contravenţia sau să soluţioneze cauza contravenţională. Alin.(3) prevede că realizarea de către persoana în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional a drepturilor sale ori renunţarea la realizarea acestor drepturi nu poate fi interpretată în detrimentul persoanei şi nu poate avea consecinţe nefavorabile pentru ea. Alin.(5) al aceluiași articol prevede că persoana în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional are şi alte drepturi şi obligaţii prevăzute de prezentul cod.

Prevederile art.374 alin.(3) Cod contravențional indică că, procesul contravențional se desfășoară pe principii generale de drept contravențional, în temeiul Constituției, al prezentului cod, al Codului de procedură penală, precum și al normelor dreptului internațional și ale tratatelor internaționale cu privire la drepturile și libertățile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte.

În speță, Lungu Diana, prin prezenta acțiune, reclamanta Diana Lungu solicită constatarea faptului încălcării dreptului de a nu fi tras la răspundere contravențională ilegal, în cadrul procedurii contravenționale soldate cu întocmirea procesului-verbal nr.MAI *****din 30.04.2021, încasarea în mod solidar din contul Direcției de Poliție Chișinău a IGP și a Inspectoratului General al Poliției în beneficiul Dianei Lungu a prejudiciului moral în mărime de 20000 lei, ca rezultat a tragerii ilegale la răspundere contravențională în temeiul procesului-verbal nr.MAI *****din 30.04.2021, precum și compensarea cheltuielilor de judecată, suportate în legătură cu depunerea prezentei acțiuni.

Contrar declarațiilor reclamantei, instanța de judecată constată că Lungu Diana nu a fost trasă ilegal la răspundere contravențională de către agentul constatator din cadrul Direcției de Poliție Chișinău a IGP, deoarece, așa cum instanța de judecată a menționat și supra, agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Rîșcani al Direcției de Poliție Chișinău, Andrei Roșca doar a constatat pretinsa fapta contravențională, încadrând-o conform elementelor constitutive prevăzute de art.***Cod contravențional.**

Or, potrivit legii, agentului constatator i-a revenit doar competența de a constata fapta în comiterea căreia este învinuită Diana Lunga, iar competența de a judeca în fond cauza, potrivit art.395 alin.(1) pct.1) lit.b) Cod contravențional, îi revine instanței de judecată. Iar, instanța de judecată, judecând fondul cauzei, nu a tras la răspundere contravențională pe Lungu Diana, ci a încetat procesul contravențional intentat în privința acesteia, fapt ce se confirmă prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani nr.*** din 18 aprilie 2022 și decizia Colegiului penal al Curții de Apel Centru nr.***** din 20 octombrie 2022.**

Respectiv, pretențiile reclamantei, bazate pe acțiunile pretins ilegale ale agentul constatator din cadrul Direcției de Poliție Chișinău, Andrei Roșca, ca urmare a tragerii la răspundere contravențională, sunt neîntemeiate. **Repararea din contul bugetului de stat a prejudiciului într-o cauză contravențională survine doar ca urmare a supunerii persoanei la arest contravențional ilegal, în cazul reținerii contravenționale ilegale sau a aplicării ilegale a amenzii contravenționale de către instanța de judecată.**

După cum s-a constatat din materialele cauzei contravenționale, reclamanta Diana Lungu nu a fost supusă arestului contravențional, reținerii contravenționale, precum și nu i-a fost aplicată de către instanța de judecată amenda contravențională.

Instanța de judecată subliniază cu titlu de principiu că, la materialele cauzei nu au fost administrate probe care să confirme existența faptei ilicite pretins comise de agentul constatator, iar faptul că, instanța de judecată, examinând cauza contravențională, urmare a aprecierii probelor, a constatat că nu s-a făcut dovada veridicității situației de fapt reținute în procesul verbal cu privire la contravenție prin probe certe, aplicând principiul *in dubio pro reo*, nici într-un caz nu înseamnă că acțiunile agentului constatator au fost ilegale. Or, la momentul depistării comiterii unei fapte care poate fi calificată drept contravenție, agentul constatator este obligat nemijlocit să întreprindă toate măsurile prevăzute de Codul contravențional, din acest motiv, acestea nu pot fi calificate drept acțiuni ilicite, deoarece îndeplinirea cu exactitate a atribuțiilor de serviciu este o îndatorire directă și iminentă. În speță, omisiunea agentului constatator de a dobândi probe necesare în vederea demonstrării în instanța de judecată a vinovăției Dianei Lungu în comiterea contravenției imputate, a fost deja sancționată de judecator prin încetarea procesului contravențional, iar Diana Lungu a primit satisfacție echitabilă din partea instanțelor de judecată prin obținerea actului judecătoresc, emis În Numele Legii, prin care s-a încetat procesul contravențional pornit în privința Dianei Lungu care se învinuiește în săvârșirea contravenției prevăzute de art.*****din Codul contravențional, pe motiv că nu există faptul contravenției. Astfel, reclamanta în mod eronat apreciază că a fost trasă la răspundere contravențională, în contextul în care procesul contravențional pornit în privința sa a fost încetat de către instanța de judecată.

În asemenea circumstanțe, având în vedere că pretențiile înaintate de către reclamanta Diana Lungu împotriva Direcția de Poliție a mun.Chișinău, Inspectoratul General al Poliției cu privire la încasarea prejudiciului moral sânt neîntemeiate, instanța de judecată va respinge acțiunea depusă ca fiind neîntemeiată.

Cu referire la încasarea cheltuielilor de judecată se subliniază că, în conformitate cu art.94 alin.(1) Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părţii care a avut câştig de cauză cheltuielile de judecată. Având în vedere că acțiunea este respinsă ca fiind neîntemeiată, este necesar de a respinge și capătul de cerere privind compensarea cheltuielilor de judecată.

În conformitate cu prevederile art.art.94, 238-241, 255 din Codul de procedură civilă al Republicii Moldova, instanţa de judecată,

h o t ă r ă ş t e:

Acțiunea reclamantei Diana Lungu împotriva pârâților Direcția de Poliție a mun.Chișinău, Inspectoratul General al Poliției privind repararea prejudiciului cauzat prin tragerea ilegală la răspundere contravențională conform procesului-verbal cu privire la contravenție nr.MAI *****din 30.04.2021, încasarea prejudiciului moral în sumă de 20 000 lei, compensarea cheltuielilor de judecată, se respinge ca fiind neîntemeiată.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la pronunțarea dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chişinău, sediul Centru.

Judecător Liudmila Holevițcaia